

**ජාතික සංහිදියාව උදෙසා සංගීතයේ හා සාහිත්‍යයේ සුභාවිතය:
පිච්ච කැකුළු ගීතය ඇසුරෙන් කෙරෙන න්‍යාය මූලික අධ්‍යයනයක්***

ජී. කවිඳු සුභාෂ¹

සංක්ෂේපය

සෝමතිලක දිසානායක විසින් ගේ පද රචනය කරන ලදුව, රෝහණ වීරසිංහ විසින් සංගීතය සපයන ලද පිච්ච කැකුළු ගීතය ශ්‍රී ලාංකේය ළමා ගීතාවලියේ හඳුනාගත හැකි විශේෂ ගීත නිර්මාණයකි. කස්තුරි සුරියකුමාර් සහ හර්ෂණ දිසානායක ගායනයෙන් දායක වන මෙම ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතයෙන් ප්‍රතීයමාන වන ජාතික සංහිදියාවට අදාළ කරුණු හඳුනාගැනීම මෙම අධ්‍යයනයට අදාළ මූලික අරමුණ වෙයි. ජාතික සංහිදියාව ප්‍රකට කිරීමෙහිලා පිච්ච කැකුළු ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතය උපයෝගී කරගෙන ඇත්තේ කවරාකාරයෙන්ද? යන්න මෙම අධ්‍යයනය සඳහා වන පර්යේෂණ ගැටලුව වෙයි. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා ශ්‍රව්‍ය- දෘශ්‍ය මාධ්‍ය ප්‍රාථමික දත්ත මූලාශ්‍රය වශයෙන්ද, ග්‍රන්ථ, පර්යේෂණ පත්‍රිකා, විද්‍යුත් ලේඛන සහ අන්තර්ජාලගත පරිශීලන භාවිතය ද්විතියික මූලාශ්‍රය වශයෙන්ද, භාවිත කරුණි. සමාජීය වෙනස්වීම පිළිබඳ න්‍යාය සහ බ්ලූම්ෆීල්ඩ්ගේ සංහිදියාව පිළිබඳ ආකෘතික වැඩපිළිවෙළ න්‍යායාත්මක ප්‍රවේශය වශයෙන් භාවිත කෙරිණි. ඒ අනුව පිච්ච කැකුළු ගීතයට පාදක වන අත්දැකීම සමාජීය වෙනස්වීම පිළිබඳ න්‍යායෙන් සාකච්ඡා කෙරෙන කෙටිකාලීන හා දීර්ඝ කාලීන සමාජ වෙනස්වීම යන සංකල්ප ප්‍රකට කරන්නකි. සුනාමි ව්‍යසනය හේතුවෙන් සමාජයේ වූ සිරස් යටිකුරු සංවලනාත්මක සහ තිරස් යටිකුරු සංවලනාත්මක අදහස් මෙම නිර්මාණයෙන් ප්‍රතීයමාන වෙයි. ගීතයේ මූලික අත්දැකීම වන සුනාමි ව්‍යසනය හා බැඳුණු අත්දැකීම සිංහල හා දමිළ සංස්කෘතික දුරස්ථභාවය අවම කිරීමෙහිලා සංස්කෘතික පාලමක් වශයෙන් යොදා ගැනීමට ගීතයේ නිර්මාණකරුවන් උත්සාහ ගෙන තිබේ. ප්‍රස්තුත ගීතය සඳහා උපයුක්ත සංගීතමය අනුභූතිය සහ නිර්මාණාත්මක සංගීත භාවිතය ජාතික සංහිදියාව පිළිබඳ සංකේතාත්මක නිරූපණයකි. බ්ලූම්ෆීල්ඩ්ගේ සංහිදියාව පිළිබඳ ආකෘතික වැඩසටහනේ එන අන්තර්පුද්ගල මූලිකාංග වන හැඟීම්, කෘතඥතාව, ඇහුම්කන් දීම, බැඳීම් ගොඩනගාගැනීම හා තේරුම් ගැනීම යන කරුණුද සහජීවනය, විශ්වාසය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සංහිදියාව, සහ අවම ඉවසීම යන ජාතික, සමාජීය සහ දේශපාලනික මූලිකාංගවලට අයත් ප්‍රකාශනයන්ද පිච්ච කැකුළු ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය ප්‍රකාශනයෙහි අන්තර්ගතව පවතී. ඒ අනුව උක්ත ගීතය සමාජ සංහිදියාව නිරූපණය කෙරෙන ප්‍රබල ගීත නිර්මාණයක් වශයෙන් නිගමනය කළ හැකිය.

මුඛ්‍ය පද: ගීතයේ සංගීතමය හා සාහිත්‍යමය අන්තර්ගතය, ජාතික සංහිදියාව, පිච්ච කැකුළු ගීතය, බ්ලූම්ෆීල්ඩ්ගේ සංහිදියාව පිළිබඳ ආකෘතික වැඩසටහන, සමාජ වෙනස්වීම පිළිබඳ න්‍යාය

¹ සභාය කවීනාචාර්ය (නාවකාලික), සංගීත හා නිර්මාණාත්මක නාක්ෂණවේදය අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය. Email: subashkavidhul@gmail.com

හැඳින්වීම

පර්යේෂණ පසුබිම හා පර්යේෂණ වැදගත්කම

ජාතික සංහිඳියාව යථාර්ථයක් බවට පත් කිරීමෙහිලා භාවිත කළ හැකි නානාවිධ ප්‍රවේශයන් අතර සංගීතය හා සමාග්‍රික සෞන්දර්යාත්මක නිර්මාණකරණයේ උපයෝගීතාව වෙසෙසින් හඳුනාගත යුත්තකි. ඉංග්‍රීසි භාෂාත්මක 'Reconciliation' යන යෙදුමට පර්යාය වශයෙන් භාවිත කෙරෙන 'සංහිඳියාව' යන යෙදුම පුළුල් අර්ථයක් ගන්නා සංකල්පයකි. කේම්බ්‍රිජ් (Cambridge) විශ්වවිද්‍යාලීය ශබ්දකෝෂය Reconciliation යන්න අර්ථ කීපයකින් විග්‍රහ කොට දක්වා තිබේ. ඉන් අර්ථගැන්වෙන ප්‍රබල අදහස් ද්විත්වයක් වනුයේ එකිනෙකට ප්‍රතිවිරෝධී මත, විශ්වාස හා තත්ත්ව පිළිගත හැකි තලයකට ගෙන ඒම සහ මතවාදී වශයෙන් සට්ටනය වූ සමාජ කණ්ඩායම් ද්විත්වයක් මිත්‍රශීලීභාවයට පැමිණවීමේ ක්‍රියාවලිය සංහිඳියාව වන බවයි (Cambridge Dictionary, N.D.). සංහිඳියාව සඳහා වන හිබෘ පර්යාය නාමය වන ටිකුම් ඔලාම් (Tikuum Olam) යන යෙදුමෙන් මූලික පියවර සතරක් පිළිබඳ අදහස් කෙරෙයි. එය සුවකිරීම, ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම සහ පරිවර්තනය කිරීම යන අරුත් ගෙනදෙයි (Lederach, 2003; Aliff, 2016). Moore (2013) සඳහන් කරන ආකාරයට සංහිඳියාව යන්නෙන් මූලික කරුණු තුනක් හැඟවේ. එනම් පිළිගැනීම (Recognition), අයිතිවාසිකම් (Rights) සහ ප්‍රතිසංස්කරණ (Reform) යන්නය. ඕනෑම ජාතියක් සතු ස්වදේශීය සංස්කෘතික අනන්‍යතා හා වටිනාකම් හඳුනාගැනීම හා පිළිගැනීම, එම සංස්කෘතීන්ට අයත් ඓතිහාසිකව පැවතගෙන එන අයිතීන් පොදු සමාජීය අයිතීන් හා නොගැටෙන පරිද්දෙන් තහවුරු කිරීම හා එම සංස්කෘතික අනන්‍යතාවන්හි පවත්නා අවාසිදායක තත්ත්ව හඳුනාගෙන ඒවා පොදු සමාජ තත්ත්වයට යෝග්‍ය වන පරිදි ගළපා ගැනීම ඔස්සේ එකම ජාතියක් වශයෙන් කටයුතු කිරීම යන කාරණා සංහිඳියාව යන්නෙන් අර්ථවත් වෙයි (Burney, 2000; Moore, 2013). සංහිඳියාව ඇති කිරීම වනාහී ගැටලු විසඳීම සඳහා භාවිත කළ හැකි යාන්ත්‍රණයක් වන අතර එය මිනිස් ගැටුම් නිරාකරණයෙහිලා භාවිත කෙරෙන මනෝමූලික ක්‍රියාවලියකි. එසේම එය මානව සබඳතා තිරසාර සාමය ප්‍රවර්ධනය කරා යොමුකිරීමෙහිලා උපයෝගී වන්නකි (Aliff, 2016).

සංහිඳියාව යන සංකල්පයේ ඇති පුළුල් අර්ථ දැක්වීම් සමූහය හේතුවෙන් ලාංකේය සමාජ සංස්කෘතිය තුළ සංහිඳියාව කවර මුහුණුවරක් ගන්නේද, නොඑසේනම් කවර මුහුණුවරක් ගතයුතුද, ලාංකේය සමාජ සංස්කෘතික පරිස්ථිතිය වෙත එය ගළපා ගත යුත්තේ කවරාකාරයෙන්ද හා කුමක් අරභයා ගළපා ගතයුතුද යනාදී වශයෙන් ප්‍රශ්න ගණනාවක් පැනනැගේ (Howell, 2016).

බහු සංස්කෘතික සමාජීය වටපිටාවකින් යුතු ශ්‍රී ලංකාවේ ජන වාර්ගික සංහිඳියාව ඇති කිරීම ඔස්සේ ජාතික සංහිඳියාවක් ගොඩනැඟීම සඳහා සංගීතය ආග්‍රික සෞන්දර්ය නිර්මාණකරණයේ උපයෝගීතාව ප්‍රශස්ත මෙන්ම වැදගත් ප්‍රවේශයක් වන නමුත් ඒ පිළිබඳව සිදු කරන ලද ශාස්ත්‍රීය මට්ටමේ සාකච්ඡා අතිශය අල්පය.

විවිධ සංගීත ප්‍රකාශන ක්‍රමවේද උපයෝගීතාව ඔස්සේ සමාජ සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීමෙහිලා භාවිත කළ හැකි මාර්ග හඳුනාගැනීමෙන් ලාංකේය ජනතාව අතර සංහිදියාව වැඩිදියුණු කිරීමට උත්සාහ ගැනීම, සමාජ සුභසාධනය සඳහා සංගීතය භාවිත කිරීමේ වැදගත් ප්‍රවේශයක් වශයෙන් හඳුන්වාදිය හැකිය. ඒ අනුව ප්‍රකට හා ජනප්‍රිය ළමා ගීයක් වශයෙන් හඳුනාගත හැකි 'පිච්ච කැකුළු' ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතයෙන් ප්‍රතීයමාන වන සමාජ සංහිදියාව සම්බන්ධ කරුණු හඳුනාගැනීමත් ශ්‍රී ලාංකේය සමාජ සංස්කෘතික සන්දර්භය තුළ ජාතික සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා සාර්ථක මෙවලමක් ලෙස එම ගීතය භාවිත කිරීමේ ශක්‍යතාව පිළිබඳ විග්‍රහ කිරීමටත් මෙම අධ්‍යයනයේදී අපේක්ෂා කෙරේ.

පර්යේෂණ ගැටලුව

ජාතික සංහිදියාව ප්‍රකට කිරීම සඳහා පිච්ච කැකුළු ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතය උපයෝගී කරගෙන ඇත්තේ කවරාකාරයෙන්ද? යන්න මෙම අධ්‍යයනයට අදාළ පර්යේෂණ ගැටලුව වෙයි.

පර්යේෂණ අරමුණු

පිච්ච කැකුළු ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතයෙන් ප්‍රතීයමාන වන ජාතික සංහිදියාවට අදාළ කරුණු හඳුනාගැනීම මෙම අධ්‍යයනයට අදාළ මූලික අරමුණ වෙයි. පිච්ච කැකුළු ගීතයට පාදක වන සාහිත්‍යමය හා සංගීතමය අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණය ඔස්සේ ජාතික සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීමෙහිලා මෙවලමක් වශයෙන් අදාළ ගීතය භාවිත කිරීමේ ශක්‍යතා හඳුනාගැනීම මෙම අධ්‍යයනයේ සෙසු අරමුණ වෙයි.

සාහිත්‍ය සමීක්ෂා

සිංහල ගීතයේ අන්තර්ගත සුවිශේෂී සංගීතමය සහ සාහිත්‍යමය ලක්ෂණ පිළිබඳව සිදු කරන ලද නා නා විධ පර්යේෂණ සාහිත්‍යයක් පැවතුණද, සිංහල ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතයෙන් ප්‍රතීයමාන ජාතික සංහිදියාවට අදාළ කාරණා පිළිබඳ කෙරුණු ගුණාත්මක පර්යේෂණ සාහිත්‍යයක් හඳුනාගැනීමට අපහසුය. එසේම සංගීතය වැනි සෞන්දර්යාත්මක විෂයයක් ලාංකේය සමාජ සංහිදියාව සඳහා දායක කරගත හැකි ආකාරය පිළිබඳ කෙරුණු අල්ප ප්‍රමාණ හැදෑරීම් අතර, සංගීතය හා සාහිත්‍යය මුල්කරගත් කලා මාධ්‍යයක් වන ගීතය එකී සංකල්පය ඔස්සේ සමාජ ප්‍රගමනය සඳහා භාවිත කළ හැකි වන්නේ කවරාකාරයෙන්ද යන්න අරමුණු කරගත් ගුණාත්මක හැදෑරීම් කෙරුණු සෘජු පර්යේෂණ සාහිත්‍යයක්ද හඳුනාගැනීමට අපහසුය. Aliff (2016) දක්වන ආකාරයට ශ්‍රී ලංකාවේ පශ්චාත් යුද සමයේදී බලයට පත් වූ ප්‍රබල දේශපාලන පක්ෂ භෞතික සහ දේශපාලනික ක්‍රමෝපායයන් මුල්කරගත් ක්‍රමවේද භාවිත කරමින් ජාතික සංහිදියාව නගාසිටුවීමට කටයුතු කර ඇති නමුත් එම ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සංගීතය පාදක කරගනු ලැබූ සෞන්දර්යාත්මක නිර්මාණ උපයෝගීතාවක් පිළිබඳ ප්‍රකාශයට පත් නොවේ. ශ්‍රී ලංකා නෝර්වේ සංගීත සංවිධානය (Sri Lanka- Norway Music Cooperation) විසින් සමාජ සහජීවනය පාදක කරගෙන ඉදිරිපත් කරන ලද පාසල්

සහ පොදු සංගීත ප්‍රසංග මාලාව ඔස්සේ අපේක්ෂා කරන ලද්දේ පශ්චාත් යුද සංස්කෘතික වාතාවරණයක් පවතින ශ්‍රී ලාංකේය සිංහල සහ දමිළ ජන කණ්ඩායම් අතර සංස්කෘතික සහයෝගීතාව ගොඩනැංවීමයි (Korum, 2020). ඒ සඳහා හොවෙල් (Howell, 2018:2019)ගේ සහජීවනය සම්බන්ධ ආකෘතික සැලැස්ම සහ සයික්ස් (Sykes, 2011:2018)ගේ ආකෘතිය උපයෝගී කරගෙන ඇත. කෙසේ නමුත් ගීත, වාදන, නැටුම් සහ වෙනත් සංස්කෘතිකාංග කීපයක සම්මිශ්‍රණයක් වූ මෙම ව්‍යාපෘතියේදී සිංහල සහ දමිළ සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය සඳහා ගීත මාධ්‍යය විශේෂයෙන් උපයෝගී කරගන්නා ලද බවක් හඳුනාගන්නට නොමැත. ලෝක මට්ටමෙන් සංහිදියාව ගොඩනැගීම සඳහා ගීතය උපයෝගී කරගත් අවස්ථාවක් වශයෙන් යුගොස්ලෝවියාව (Yugoslavia) විසින් ගන්නා ලද ක්‍රියාමාර්ග විශේෂ වැදගත්කමක් ගනියි. Mozara(2015) ඉදිරිපත් කරන ආකාරයට යුගොස්ලෝවියාවේ ජාතික ආපදා තත්ත්වයන් සහ යුද වාතාවරණයන්හි ජාතික ඒකාබද්ධතාව සහ සංහිදියාව නගා සිටුවීම සඳහා ජන සංගීතය, සංගීත සම්මේලන සහ වෙනත් සංගීතය සමාග්‍රික ක්‍රියාකාරකම් සැලසුම් කර ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාවට නංවා තිබේ. යුගොස්ලෝවියාවේ සශ්‍රීක යුගය වශයෙන් හඳුනාගනු ලබන ක්‍රි.ව. 1940 දශකය ආශ්‍රිත කාලවලදී සමස්ත රාජ්‍යයේ සංගීත ගුරුවරුන් පාදකකරගත් සංස්කෘතික හුවමාරු වැඩසටහන් ඔස්සේ සංහිදියාව ගොඩනැංවීමෙහිලා කටයුතු කර ඇත. ක්‍රි.ව. 70-80 දශකයේදී රොක් ගෛලියේ සංගීතය පැතිරුණු කාලවලදී දේශීය ජනශ්‍රැති සහ සුවිශේෂ සංගීතමය ප්‍රයෝග එම ගෛලිය සමඟ සම්මිශ්‍රණය කොට භාවිත කරන ලද අතර ක්‍රි.ව. 90 දශකයේ පැවති යුද වාතාවරණයේදී ජාතික සංහිදියාව ගොඩනැංවීමෙහිලා ප්‍රබල මාධ්‍යයක් ලෙස සංගීතය යොදාගත් ආකාරයද මෙම අධ්‍යයනයෙන් ප්‍රකාශයට පත්වෙයි. උක්ත පර්යේෂණ පිළිබඳ සලකා බලන විට ජාතික සංහිදියාව ප්‍රකට කරන සිංහල ගීතයන්හි සාහිත්‍යමය හා සංගීතමය අන්තර්ගතය පිළිබඳව විමර්ශනය කිරීම සහ ජාතික සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය සඳහා සිංහල ගීතය උපයෝගී කරගැනීම පිළිබඳව කෙරුණු ප්‍රාමාණික අධ්‍යයනයක් පිළිබඳ හඳුනාගැනීමට අපහසුය.

පර්යේෂණ සීමා

පිවිච කැකුළු ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතය හා එකී අන්තර්ගතය නියෝජනය කෙරෙන ශ්‍රී ලාංකේය සමාජ සංස්කෘතික පරිස්ථිතිය මෙම අධ්‍යයනයේදී පර්යේෂණ සීමාව වෙයි. ගීතයේ සාහිත්‍යමය අන්තර්ගතයට පාදක වන කේන්ද්‍රීය ප්‍රස්තුතය වන සුනාමි ව්‍යසනය සහ ලාංකේය සිංහල හා දමිළ ජනවාචනිකත්වයේ පවත්නා සංස්කෘතිකමය සබඳතාව පාදක කරගෙන අදාළ ගීතයෙන් නිරූපණය වන සමාජ සංහිදියාව පිළිබඳ අදහස් විමර්ශනය කිරීම මෙහිදී සිදු කෙරේ.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම අධ්‍යයනය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ප්‍රවේශයක් ඔස්සේ සිදු කරන ලද්දකි. පිවිච කැකුළු ගීතයේ පළමු පටිගත කිරීමට අයත් සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතය මෙම අධ්‍යයනය සඳහා පාදක වන මූලික දත්ත නියැදිය වෙයි. දත්ත එක් රැස් කිරීමේ මූලාශ්‍රය වශයෙන් ශ්‍රව්‍ය- දෘශ්‍ය මූලාශ්‍රය භාවිතය ප්‍රාථමික දත්ත එක් රැස් කිරීමේ

මූලාශ්‍රය වශයෙන්ද, ග්‍රන්ථ, පර්යේෂණ වාර්තා සහ අන්තර්ජාලගත පරිශීලන භාවිත කරන ලදී. දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා මූලික වශයෙන් සමාජවිද්‍යාත්මක න්‍යායක් වන සමාජ වෙනස්වීම පිළිබඳ න්‍යාය සහ බ්‍රූම්ෆීල්ඩ් විසින් හඳුන්වාදෙනු ලැබූ සංහිදියාව පිළිබඳ වැඩපිළිවෙළ උපයෝගී කරගන්නා ලදී. දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා ගුණාත්මක සන්ධාර විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදය උපයෝගී කරගන්නා ලද අතර ඒ අනුව පිවිච කැකුළු ගීතයේ සාහිත්‍යමය අන්තර්ගතය සහ තනුව මූලික කරගත් සංගීතමය අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණය කරන ලදී.

සොයාගැනීම් සහ සාකච්ඡාව

පිවිච කැකුළු ගීතය: පෙළ හා මූලික තොරතුරු

- ගී පෙළ රචනය: සෝමතිලක දිසානායක
- සංගීතය: රෝහණ විරසිංහ
- ගායනය: හර්ෂණ දිසානායක, කස්තුරි සුරියකුමාර්

පිරිමි: “පිවිච කැකුළු මල් මාලය කොණ්ඩේ පලන්දා

සුවදට වැල්ල දිගේ කෝවිල් ගිය තංගමනී නංගියේ
අම්මා අප්පා කොයි ගිහින්ද ඇයි තනියම පන්සලේ
අර සුවද හමන පිවිච කැකුළු කෝ අද උඹේ කොණ්ඩයේ

ගැහැණු: අම්මා අප්පා ගියා උදෙන් වැඩට මාළු වාඩියේ
මහා මුහුද (එ)ඇවිත් දෝරේ ගියා වාඩියවත් නෑ අනේ.
වෙච්ච කැරච්චල් කියන්න සාමිත් නෑ කෝවිලේ
ලොකු (ආ)හාමුදුරුවෝ අපට එ(ඇ)විත් ඉන්න කීවා පන්සලේ

පිරිමි: කැඩිච්ච කෝවිල හදන්ඩ ටික දවසක් යයි නගේ
අපි බුදු සාදුට වැඳලා අහමු අම්මා අප්පා ගැන නුඹේ

ගැහැණු: මෙච්චර කල් කවදාවත් පන්සලකට නෑ ගියේ
අපි (හෙ)හැමදාමත් දුක කීවේ දෙවියන්ටයි කෝවිලේ

පිරිමි: දෙවියෝ බුදුන් කාටත් දුක තේරෙනවා එක වගේ
අපි බුදු සාදුට වැඳලා පස්සේ කෝවිලටත් යමු නගේ

ගැහැණු: (ඒනම්)එහෙනම් මට කියා දෙන්න වදින විදිය පන්සලේ
බුදු සාදුට පූජා කරන්න පිවිච ම(ලා)ලක් (නේ)නෑ අනේ

පිරිමි: අත්පොඩි දෙක එකට තියලා වදින ලෙසම කෝවිලේ
සුදු අරලිය මල් පූජා කරමු ඒවත් සුවදයි නගේ (දිසානායක,2022,

ගීත අංක 1)”

(ගායන ශිල්පිනියගේ උච්ඡාරණ විධිය අනුව ගේය පද වෙනස් වන තැන් වරහන් තුළ දක්වා තිබේ.)

ප්‍රස්තුත ගීතයට පාදක වන සමාජ වෙනස්වීම හා ජාතික සංහිදියාව

ක්‍රි.ව. 2004 දෙසැම්බර් 26 වන දා ලාංකේය ප්‍රජාව මුහුණපාන ලද සුනාමි ව්‍යසනය හා සබැඳි තේමාවක් මෙම ගී පෙළ නිර්මාණය සඳහා වස්තුවිෂය වෙයි. සුනාමි ව්‍යසනය පාදක කරගෙන ළමා ප්‍රජාව තේමා කරගත් සහ ළමා ප්‍රජාව ආමන්ත්‍රණය කරන ලද ලිඛිත, ශ්‍රව්‍ය හා දෘශ්‍ය නිර්මාණ බොහොමයක් පවතී. ඒවා අතර කාව්‍ය

ග්‍රන්ථ, කතාන්දර, කෙටිකතා, නවකථා ආදී මුද්‍රිත ප්‍රකාශනද, සිනමා නිර්මාණ, ගීත විඩියෝ නිර්මාණ ආදී ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය ප්‍රකාශනද වෙයි. සුනාමි ව්‍යසනය සිදු වී දැනට දශක දෙකක් පමණ කාලයක් ගතවී ඇතත් මෑත කාලයේ පවා එම බේදජනක සිදුවීම් පදනම් කරගෙන නිර්මාණ ප්‍රකාශයට පත්වන බව හඳුනාගත හැකිය.

සුනාමි ව්‍යසනය සිදු වූ කාල වකවානුවට සමකාලීනව නිර්මාණය වූ පිවිච කැකුළු ගීතය හර්ෂණ දිසානායක ගායන ශිල්පියාගේ දෙවන කැසට් පටය සඳහා නිර්මාණය කරන ලද්දකි. සිංහල සහ දමිළ වශයෙන් වන ජාතිකත්වය පිළිබඳ විවිධතා මෙන්ම එම විවිධතා අවබෝධාත්මකව තුලනය කරගත හැකි අවකාශය පිළිබඳවද මෙම ගීතය ඉගිකරයි. Jayasuriya සහ තවත් අය (2006) සුනාමි ව්‍යසනයෙන් පසු ආර්ථික හා සමාජීය වශයෙන් ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාව නැඟී සිටීමේදී මුහුණපාන්නට සිදු වූ අභියෝග හා ගැටලු පිළිබඳව භෞතික සාධක ඇසුරෙන් සවිස්තර විග්‍රහයක් සපයති. සුනාමිය හේතුවෙන් ලාංකේය ප්‍රජාව මානසික වශයෙන් මුහුණ දුන් අනපේක්ෂිත අභියෝග එම භෞතික අභියෝග තරම්ම, ඇතැම් විට ඊටත් වඩා ඉහළ මට්ටමකින් ළමා මනසට බලපෑ හැකි බව මෙම ගීත නිර්මාණයෙන් ප්‍රකට කරන්නට උත්සාහ ගෙන තිබේ.

සමාජය යන සංකල්පය සඳහා පර්යාය වශයෙන් යෙදෙන 'Society' යන යෙදුම 'මිත්‍රත්වය' යන අර්ථය දෙන ලතින් 'Socius' යන යෙදුමෙන් නිෂ්පන්න වූවකි. ඒ අනුව සමාජය යන්න සාමූහික සමාජ සම්බන්ධතාවලින් යුක්තව ජීවත් වීම වශයෙන් අර්ථ දක්වා තිබේ (වීරකෝන්, 2021). සමාජයක මානව චින්තනය හා බැඳුණු ඇගයුම්, විශ්වාස, සාරධර්ම හා ප්‍රතිමාන හා සංස්කෘතික විවිධතා පවතී. මනුෂ්‍යයාගේ සාපේක්ෂ වශයෙන් වන මෙම විසංයෝගී විවිධතාවන්ගේ සංයෝගය සමාජයක අනිවාර්ය පැවැත්මේ සාධක වෙයි.

සමාජ විද්‍යාවේ එන ප්‍රකට න්‍යායක් වන සමාජ වෙනස්වීමේ න්‍යාය (Social Mobility Theory) අනුව සමාජය වෙනස්වීම ප්‍රධාන ස්වරූප දෙකකින් සිදුවේ. එනම් කෙටිකාලීන (Short Term) හා දිගුකාලීන සමාජ (Long Term) වෙනස්වීම යනුවෙනි (Britannica, 2023: Prais, 1955). ඒක පුද්ගල හෝ සමස්ත සමාජීය වශයෙන් වන කෙටිකාලීන වෙනස්වීම හා හැඩගැසීම කෙටිකාලීන සමාජ වෙනස්වීමයි. දිගුකාලීන සමාජ වෙනස් වීමකදී සමාජ වෙනස්වීම බොහෝ කාලයක් සඳහා බලපෑවැත්වෙනු ලැබේ. එයින් සමාජ වෙනස්වීම් රැසක් ක්‍රමානුකූලව ඇතිකරනු ලැබේ. කෙටිකාලීන සමාජ වෙනස්වීම පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීමේදී එය දෙයාකාරයකින් සිදු වන බව පෙනීයයි. පළමුවැන්න සිරස් සංචලතාව (Horizontal Mobility) වන අතර දෙවැන්න තිරස් සංචලතාව (Vertical Mobility)යි. සිරස් සංචලතාව යනු යම් පුද්ගලයෙකු කිසියම් කාලයකදී අත්කරගනු ලබන සාධනීය හෝ නිශේධනීය ප්‍රතිඵල විග්‍රහ කරනු ලබන ආකාරය වේ (Britannica, 2023: Prais, 1955). වීරකෝන් (2021) දක්වන ආකාරයට මෙය උඩුකුරු (Upward) හා යටිකුරු (Downward) වශයෙන් දෙයාකාර වේ. තිරස් සංචලතාව (Vertical Mobility) භූගෝලීය සංචලතාව ලෙසද හඳුන්වනු ලැබෙන අතර මිනිසාගේ මැදිහත් වීම මත උත්පන්න වන සාධක සහ

මිනිසාගේ මැදිහත්වීමකින් තොරව උත්පන්න වන සාධක මත මිනිසුන් තවත් තැනකට, ප්‍රදේශයකට හෝ නව ජීවන ක්‍රමයකට සිදුවන සංචලනය මෙම සංකල්පයෙන් විග්‍රහ කෙරේ (වීරකෝන්, 2021; Westoff et al,1960).

පිවිච කැකුළු ගීතයෙන් කියැවෙන සුනාමි ව්‍යසනය හා සබැඳි අත්දැකීම් යට කියන ලද කෙටිකාලීන සමාජ වෙනස්වීම් හා දීර්ඝ කාලීන සමාජවෙනස් වීම් යන සංකල්ප දෙවර්ගයෙහිලාම සාකච්ඡා කළ හැකිය. අනපේක්ෂිත අත්දැකීම්කින් වූ සුනාමි ව්‍යසනය හේතුවෙන් කෙටිකාලීන වශයෙන් සමාජයේ වූ වෙනස්කම් අතර ප්‍රමුඛව හඳුනාගත හැක්කේ සිරස් යටිකුරු සංචලනාත්මක (Horizontal- Downward Mobility) ලක්ෂණ වේ. ඒ අනුව සරණාගතභාවයට හා අනාථභාවයට පත්වීම වැනි සිරස් යටිකුරු සංචලනාත්මක අදහස් මෙම නිර්මාණයෙන් ප්‍රතීයමාන වෙයි.

බහු සංස්කෘතික ලක්ෂණ ඇති ශ්‍රී ලංකා සමාජයේ සිංහල සහ දමිළ ජාතිකත්ව අන්තර් සංස්කෘතික සබඳතාවට දීර්ඝ ඓතිහාසික පසුබිමක් පවතී. සාධනීය සහ නිෂේධනීය වශයෙන් පවතින එම සමීප සංස්කෘතික සබඳතාව දේශපාලනික, ආගමික සහ භාෂාත්මක ආදී පැතිරුණු විෂය පථයක ව්‍යාප්තව ඇත. කෙසේ නමුත් මෑතකාලීන ලාංකේය සිංහල හා දමිළ වාර්ගික ජන සබඳතාවල දුරස්ථභාවය ඇතිවීමෙහිලා බලපාන ලද ප්‍රබලතම සමාජීය හේතුව වන්නේ දීර්ඝකාලීනව පැවති ජාතිවාදී යුද්ධය සහ යුද ජයග්‍රහණයෙන් අනතුරු නිර්මාණය වූ පශ්චාත් ජාතිවාදී යුද මානසිකත්වයයි. යුද්ධය මූලික කොටගෙන දමිළ හා සිංහල ජන ප්‍රජාව අතර ඇතිවූ එම ආකල්පමය දුරස්ථභාවයේ ඡායාමාත්‍රික ප්‍රකාශනයක්ද මෙම නිර්මාණයෙන් ධ්වනිත වෙයි. එසේම ගීතයේ මූලික අත්දැකීම වන සුනාමි ව්‍යසනයේ පශ්චාත් අත්දැකීම් එකී සංස්කෘතික දුරස්ථභාවය අවම කිරීමෙහිලා සංස්කෘතික පාලමක් (Cultural Bridge) වශයෙන් යොදා ගැනීමට ගීතයේ නිර්මාණකරුවන් විසින් උත්සාහ ගෙන තිබෙන බවද පෙනෙන්නට තිබේ. භෞමික වශයෙන් වාසස්ථාන අභිමිච්ච පාදක කරගත් භූගෝලීය සංචලනාද (Vertical Mobility) මෙම නිර්මාණය සඳහා පාදක වී තිබේ. එසේම සුනාමිය හේතුවෙන් ප්‍රජාව මුහුණ දෙන ලද මෙම භෞතික අභිමිච්චට සාපේක්ෂව මානසික වශයෙන් සිදු වූ කඩාවැටීම ප්‍රබල සාහිත්‍යාත්මක ප්‍රකාශනයක් ලෙස ගේය පැදිකරුවා දක්වයි.

නිදර්ශන 1

ගැහැණු: අම්මා අප්පා ගියා උදෙන් වැඩට මාළු වාඩියේ
මහා මුහුද (එ)ඇවිත් දෝරේ ගියා වාඩියවත් නෑ (එ)අනේ..
වෙච්ච කැරච්චලේ කියන්න සාමිත් නෑ කෝවිලේ
ලොකු හාමුදුරුවෝ අපට (එ)ඇවිත් ඉන්න කීවා පන්සලේ

ගේය පද රචකයා සිය අත්දැකීම් ප්‍රකාශනයෙහිලා උපයෝගී කරගන්නේ දෙබස් මිශ්‍ර සංවාදාත්මක ආකෘතියකි. සිංහල බෞද්ධ හා දමිළ හින්දු ජාතිකත්වය නිරූපණය කිරීමෙහිලා ගේය පද කරුවා චරිත ද්වයයක් උපයෝගී කරගනියි. ගායන ශිල්පී හර්ෂණ දිසානායක නිරූපණය කරන්නේ සිංහල- බෞද්ධ ළමා විඥානය වන අතර කස්තුරි සූර්යකුමාර් නිරූපණය කරන්නේ තංගමනී නම් දැරිය නියෝජනය කරන

දමිළ- හින්දු ළමා විඥානයයි. මෙහිදී මූලිකව සුනාමි වින්දිතයා වශයෙන් හඳුනාගත හැකිවන්නේ දමිළ දැරිය වන අතර ඇගේ මිතුරා වන්නේ සිංහල පිරිමි දරුවාය. දමිළ දියණිය මවුපියන් අහිමිවීම හේතුවෙන් අනාථභාවයට පත්ව ඇති අතර ලොකු හාමුදුරුවන්ගේ අවසරයෙන් ඇයට කාවකාලික වාසස්ථානයක් වශයෙන් පන්සලේ රැදීමට අවස්ථාව ලැබෙයි. ඒ අනුව මෙම ගීතයේ එන ‘පන්සල හා කෝවිල’, ‘අරලියමල සහ පිව්වමල’ ලාංකේය සමාජයේ පවත්නා ආගමික විවිධතාව හා සහජීවනය පිළිබඳ ප්‍රබල සංකේතාත්මක නිරූපණයන් වෙයි.

නිදර්ශන 2

පිරිමි: කැඩිවිව කෝවිල හදන්ඩ ටික දවසක් යයි නගේ
අපි බුදු සාදුට වැඳලා අහමු අම්මා අප්පා ගැන නුඹේ
ගැහැණු: මේවිවර කල් කවදාවත් පන්සලකට නෑ ගියේ
අපි (හෙ)හැමදාමත් දුක කීවේ දෙවියන්ටයි කෝවිලේ

ශ්‍රී ලංකාව බහු ආගමික හා බහු සංස්කෘතික සන්දර්භයකින් යුතු සමාජයක් වෙයි. එසේම එහි පැවැත්ම හා සංයුතිය ප්‍රාදේශීය හා කලාපීය වශයෙන් විවිධත්වයක් උසුලනු ලබයි. එම බහු අන්‍යතා සහිත බහු සමාජ කණ්ඩායම් එකම සමාජ ඒකකයක් වශයෙන් වාසය කිරීම බහු සංස්කෘතිකත්වයයි (Nissanka, 2016). ආගම හා සබැඳි ඇදහිලි හා විශ්වාස පද්ධතිය යම් සමාජයක සංස්කෘතිය කියාපාන මූලික ඇගයුම්කාරක වෙයි. ඒ අනුව බුදුසමය හා හින්දුසමය එහි ඇති දාර්ශනික මතවාදයන්හි ඓතිහාසික පරස්පරතා සලකා ප්‍රජාව බෙදී වෙන්කිරීම වෙනුවට, එහි ඇති අන්‍යෝන්‍ය සාමාන්‍ය ලක්ෂණ ජාතික සංහිදියාව ඇති කිරීමේ අරමුණෙන් යොදාගැනීමේ වැදගත්කම පිළිබඳ ගේයපද රචකයා මතුකර දක්වයි. ‘දෙවියෝ බුදුන් කාටත් දුක තේරෙනවා එක වගේ’ යන යෙදීම එම අදහස මනාව ප්‍රකට කරන අවස්ථාවකි. කෝවිලේ මෙන්ම පන්සලේදී වන්දනාමාන කරනුයේ දැන් එක්කොටය. පූජාකරන්නේ ‘පිව්ව මල්’ද නැතිනම් ‘අරලිය මල්’ද යන්න ගැටලුවක් නොවේ. කුමන මල් වර්ගය පූජා කළද අවසාන අරමුණ එක් අරමුණක් කරා යොමු වෙයි. එනම් ගීතයේ කියැවෙන මල් පූජා කිරීමේ අරමුණ වන්නේ දමිළ දියණියගේ සුනාමියෙන් අහිමිවූ මවුපියන්ගේ තතුසෙවීමය. මාතෘ පිතෘ භූමිකාවට සේම මනුෂ්‍යත්වයටද ආගම්, ජාති හේද හෝ වෙනත් කවරාකාරවූ හේදයක් පැණවිය නොහැකිය. දුකේදී කෝවිලේ දෙවියන්ගේ පිහිට පැතිය හැකිය: නැතහොත් පන්සලේ බුදුන් වහන්සේගේ පිහිට පැතිය හැකිය. සිංහල දරුවා තංගමනීට බුදුන් වදින්නට ඇරියුම් කරන්නේ කෝවිල පිළිසකර කරනතුරුය. එය හුදු බලවතා විසින් දුබලයා සිය ආගමට නතුකරගැනීමේ ආගමික- සංස්කෘතික සම්පර්කයක් ලෙස ගේයපද රචකයා හුවා දක්වන්නේ නැත. එය රචකයා මතු කරන්නේ අවශ්‍යතාව මත සංස්කෘතික සංකල්ප පොදු බවට පත් කිරීමේ ක්‍රමවේදය ඔස්සේ දැරියගේ අවශ්‍යතාව ඉටු කරගැනීමට සහාය වීමක් පමණක් වශයෙනි. Howell (2016) දක්වන ජාතික සංහිදියාවට අවශ්‍ය වන මූලික සංකල්පයක් වන සංස්කෘතික ඉවසීම (Cultural Tolerance) ගේයපද රචකයාගේ ආත්ම සංයමයෙන් යුතු මෙම නිර්මාණාත්මක රචනයෙන් ප්‍රකට වන්නේ ඒ ආකාරයෙනි.

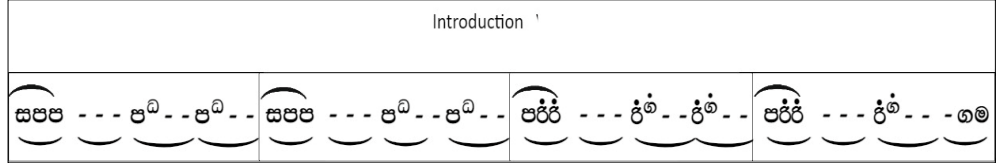
පිළිව කැකුළු ගීතයේ සංගීතානුභූතිය, නිර්මාණාත්මක සංගීත භාවිතය හා ජාතික සංහිදියාව පිළිබඳ සංකේතාත්මක නිරූපණය

සංගීතයේ ක්ෂුද්‍ර ප්‍රකාශනයක් ලෙස හඳුනාගන්නා ගීතය, සාහිත්‍යයේත් සංගීතයේත් එකතුවක් ලෙස හඳුනාගනු ලැබේ (විජේසිංහ, 2009; ආරියරත්න, 2018). ගීතය සාහිත්‍යමය හා සංගීතමය වශයෙන් වන ද්වි අන්තර්ගතයකින් යුතු, නිශ්චිත කාල පරාසයක ක්‍රියාත්මක වන, ගැයීම ප්‍රමුඛ කරගන්නා ලද තේමාත්මකවූත්, නිර්මාණාත්මකවූත්, කලාංගයක් ලෙස නම් කළ හැකිය (අභයසුන්දර, 1959; සිද්ධාර්ථ හිමි, 1986; අමරදේව, 2007). ඒ අනුව ගීත නිර්මාණයකින් ප්‍රකට කෙරෙන සන්නිවේදනය අර්ථකථනය කිරීමෙහිලා එහි සාහිත්‍යමය අන්තර්ගතය මෙන්ම සංගීතමය අන්තර්ගතය කෙරෙහිද අවධානය යොමු කිරීම වැදගත්ය. මෙම ගීතයේ සංගීත නිර්මාණකරුවා වන්නේ 'රෝහණ වීරසිංහ' සංගීතවේදියාය. ගීත නිර්මාණ සඳහා සංගීතය සැපයීමෙහිලා වීරසිංහ ප්‍රතිභාපූර්ණ සංගීතඥයෙකු ලෙස හඳුනාගනු ලැබේ. ලාංකේය නිර්මාණාත්මක සංගීත ක්ෂේත්‍රයට නැඹුරුවක් දක්වන වීරසිංහගේ නිර්මාණවල අන්තර්ගත කලාත්මක ලක්ෂණ විෂයෙහි හා ඒවායේ ජනප්‍රියතාව සඳහා මූලික වශයෙන් බලපා ඇත්තේ ඔහු සතු සාහිත්‍ය හා භාෂා ඥානය, නාද සංස්කෘතීන් පිළිබඳ අවබෝධය හා එකී ඥානය ඔස්සේ ප්‍රභාවත් වන නිර්මාණාත්මක චින්තනයේ පුළුල් පරාසය යන කරුණු සමස්තය බව අලවතුකොටුව (2019) දක්වයි. වැඩිදුරටත් ඔහු දක්වන පරිදි කලාත්මක ගී තනු නිර්මාණකරණය විෂයෙහිලා ඔහු සතු නිර්මාණාත්මක ප්‍රවේශය කරුණු සතරක් ඔස්සේ විග්‍රහ කළ හැකිය.

1. නාදාත්මක සංඥා භාවිතයේ හා ඒ ආශ්‍රයෙන් අර්ථ හා සංස්කෘතික පරිසරය පිළිබඳ ඉඹි සැපයීමේ සබුද්ධිකතාව
2. නිර්මාණාත්මක කාර්යයහිලා ආකෘති බණ්ඩයේ අවබෝධය
3. ශෛලීය ලක්ෂණ අවබෝධය තුළින් වචනාර්ථයට භාවයන් එක්කිරීමේ සුවිශේෂතාව හා
4. බහු සංස්කෘතික මූලාශ්‍රය ඇසුරෙන් නිර්මාණ පෝෂණය කරලීමේ අවබෝධය (අලවතුකොටුව, 2019, පි.151-152)

රෝහණ වීරසිංහගේ මෙම සංගීත තනු නිර්මාණ භාවිතාව, ප්‍රස්තුත ගීතයෙන් නිරූපිත ජාතික සංහිදියාව ප්‍රකට කිරීමෙහිලා භාවිතකරගන්නා ලද ආකාරය මෙහිදී විමසා බැලේ.

මෙම ගීතයේ සංගීත සැකැස්ම සඳහා මූලිකව උපයුක්ත කරගන්නා ලද වාදන බණ්ඩයන් අතර හැඳින්වීමේ වාදනයේ එන වයලීන වාදන බණ්ඩය දක්ෂිණ භාරතීය සංගීතයට අදාළ ශිල්පීය ක්‍රමවේද ඔස්සේ වාදනය කෙරේ (රූපය 1).

රූපය 1: පිළිව කැකුළු ගීතයේ හැඳින්වීමේ වයලීන වාදන බණ්ඩයේ ස්වර ප්‍රස්තාරය

භාරතීය සංගීතයේ එන ගායන වාදන ක්‍රමවේද දෘශ්‍ය ක්‍රමවේද ඔස්සේ ඉදිරිපත් කිරීම අපහසු වුවත් මෙම වයලීන වාදන ඛණ්ඩය වාදනය කිරීමේදී ශිල්පියා උපයෝගී කරගනු ලබන 'ගමක (Sanskrit/Hindi: ස්වර ලෙලවා ගැයිම හෝ වැයිම)' වැනි දක්ෂිණ භාරතීය ශිල්පක්‍රම හේතුවෙන් වයලීන වාදනයේ මූලික හැඩය දක්ෂිණ භාරතීය සංගීතයට අදාළ වන බවට පැවසීම අපහසු නොවේ. එසේම 6/8 රිද්ම රටාවට අනුව ගැයෙන මෙම ගීතය සඳහා අවනද්ධ වාදන හඬ වශයෙන් යොදා ගැනෙන්නේ සාම්ප්‍රදායික දකුණු ඉන්දියානු අවනද්ධ භාණ්ඩයන්හි එන නාද හා රිද්ම රටාය. ගීතයේ දමිළ දැරියගේ කොටස් නියෝජනය කරන කස්තුරි සුර්යකුමාර් ගායිකාවගේ වාග් උච්චාරණ විලාසයද දමිළ උභරුවක් ගනී. ඒ අනුව මෙම ගීතයේ භාවිත දක්ෂිණ භාරතීය ලක්ෂණ ගීතයේ ප්‍රස්තුතයට අදාළ දමිළ දැරියගේ සංස්කෘතික පසුබිම නිරූපණයෙහිලා භාවිත කර ඇති බව පෙනේ.

සිංහල දරුවාගේ භූමිකාව නිරූපණය කරන හර්ෂණ දිසානායකගේ ගායනයේ එවැනි විශේෂ උච්චාරණ වෙනසක් හඳුනාගත හැකිවන්නේ නැත. එහෙත් ගීතයේ ආරම්භක කොටසේ ඔහු ගයන ගී ඛණ්ඩයේ නාද මාලාව සිංහල භාෂක සමාජයට හුරුපුරුදු ජන නාදරටාවක් වන විරිඳු නාද මාලාවේ ආභාසය ගෙන ඇති බව හඳුනා ගත හැකිය. එසේම ඔහුගේ ගායන රටාව සිංහල භාෂක- සංස්කෘතික සමාජය නිරූපණය කරන සුලුය (රූපය 2).

Song C Major/6/8															
ස - ප	පපප	ස - ප	පපප	මපඩ	පඩප	ම - ම	ම - ග	රි - රි	ගමග	රි - රි	ගමග	ප - ප	මග -	රිගරි	ස - -
පිච්චි	කකුළු	මල්ලා	ලය	කොණ්ඩේ	පළන්	දාසු	වඳට	වැල්ල	දිගේ	කෝවි	ලිගිය	තංග	මහී	තංගී	යේ

රූපය 2: පිච්චි කකුළු ගීතයේ ස්ථායී කොටසේ ගීත ස්වර ප්‍රස්තාරය

මෙම ගීතයට ප්‍රස්තුත වන අත්දැකීම සිංහල හා දමිළ සමාජ ද්විත්වය නිරූපණය කෙරෙන්නක් වන බව පෙර සාකච්ඡා කරන ලදී. ගේය පද නිර්මාණයේදී පෙනෙන්නට ඇති වැදගත් කරුණක් වන්නේ සිංහල සමාජය නිරූපණය කෙරෙන පිරිමි දරුවා විසින් දමිළ ජන සමාජය නිරූපණය කරන තංගමනී දෙස හෙලනු ලබන සානුකම්පිත දෘෂ්ටියයි. එහෙත් මෙහි සුනාමිය නිසා පීඩිත පාර්ශ්වය ලෙස හුදෙක් දමිළ ප්‍රජාව පමණක් නිරූපණය කිරීම හේතුවෙන් සිංහල සමාජය වෙත අවිඥානිකව ආධිපත්‍යයක් ආරෝපණය වී තිබෙන බව පෙනේ. කෙසේ වුවත් මේ අදහස ගීතයේ තේමාවේ අභිප්‍රේත අර්ථ මතුකිරීමට බාධාවක් වන බව පෙනෙන්නට තිබුණද වීරසිංහ ගීතයේ සංගීතය කෙරෙහි උපයෝගී කරගෙන තිබෙන දක්ෂිණ භාරතීය සංගීතය ප්‍රමුඛ කරගත් ආකෘතිය එම කරුණ යටපත් කරවීමට සමත් වෙයි. ඒ අනුව සංගීතය පමණක් නොව සංස්කෘතික සාහිත්‍යාර්ථ පිළිබඳවද සංගීතඥයාගේ පැවැති සබුද්ධිකත්වය ප්‍රස්තුත ගීතයෙන් නිරූපිත සිංහල දමිළ සංහිදියාව නිරූපණය කිරීමෙහිලා බලපා ඇති බව පෙනේ.

බලුම්ඊල්ඩ්ගේ සංහිදියාව පිළිබඳ ආකෘතික වැඩපිළිවෙළ හා ප්‍රස්තුත ගීතයේ උපයෝගීතාව

යුද වාතාවරණයක් පවතින හෝ පශ්චාත් යුද වාතාවරණයක් පවතින රටක ජාතික ඒකාබද්ධතාව නගාසිටුවීමෙහිලා ප්‍රබල සුසමාදර්ශයක් ලෙස ජාතික අනන්‍යතාව ප්‍රකාශයට පත් කළ හැකි ක්‍රම භාවිත කිරීමේ වැදගත්කම පිළිබඳ ඇතැම් අධ්‍යයනයකින් පෙන්වාදෙනු ලැබේ (Nissanka, 2016). සංහිදියාව සම්බන්ධයෙන් ගොඩනැගී ඇති නිර්වචනයන්හි මූලික ලක්ෂණයක් වන්නේ එය අවසාන ඉලක්කයක් වෙත අවධානය යොමු කරනු ලබන ක්‍රියාවලියක් යන්නයි (Howell, 2016). Bloomfield (2006) දක්වන ආකාරයට සංහිදියාව, සාමය හා අන්‍යෝන්‍ය පිළිගැනීම අවසාන ඉලක්කය ලෙස සලකා ක්‍රියාත්මක කළ යුතු වැඩපිළිවෙළකි. ඒ අනුව බලුම්ඊල්ඩ් සංහිදියාව පිළිබඳ අන්තර්පුද්ගල වශයෙන් මෙන්ම ජාතික/සමාජීය හා දේශපාලනික වශයෙන් වන ආකෘතික වැඩපිළිවෙළක් හඳුන්වාදෙයි. මෙම ආකෘතික ක්‍රමවේදය නොර්වේ සංගීත සහයෝගීතා සංවිධානය (Norway Music Cooperation) විසින් පශ්චාත් යුධ සමයේ ලාංකේය සමාජ සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය සඳහා පර්යේෂණාත්මක යෙදවුමක් ලෙස භාවිත කරන ලදී (Howell, 2016, p.5).

වගුව 1: බලුම්ඊල්ඩ්ගේ සංහිදියාව පිළිබඳ ආකෘතික වැඩපිළිවෙළ

අන්තර්පුද්ගල (Interpersonal)	ජාතික/සමාජීය/දේශපාලනික (National/Societal/Political)
<ul style="list-style-type: none"> ▪ හැඟීම් (emotions) ▪ කෘතඥතාව (Acknowledgement) ▪ ඇහුම්කන් දීම (Hearing) ▪ බැඳීම් ගොඩනගාගැනීම (Forging Personal Bonds) ▪ තේරුම්ගැනීම (Understanding) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ සහජීවනය (Co- Existence) ▪ විශ්වාසය (Civic Trust) ▪ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සංහිදියාව (Democratic reconciliation) ▪ වැඩ කළ හැකි දේශපාලන සංවිධාන සංවර්ධනය (Development of workable Political Cooperation) ▪ අවම ඉවසීම (Minimal Tolerance)
මෙය පහළ සිට ඉහළට යන ක්‍රියාවලියකි.	මෙය ඉහළ සිට පහළට යන ක්‍රියාවලියකි.
සංස්කෘතික හා සමාජීය	ආකෘතිකවාදී

ඉහත කරුණු සාධනය සඳහා ඔවුන් විසින් භාවිත කරන ලද්දේ එකිනෙකට වෙනස් ක්‍රමවේද ගණනාවකි. එයට විවිධ සංගීතභාණ්ඩ, ඇඳුම් ආයින්තම්, බහුජන ඉදිරිපත්කිරීම්, දිවා රාත්‍රී සංගීතමය වැඩමුළු හා ප්‍රසංග ආදී බොහෝ වැඩසටහන් ඇතුළත් විය. Bloomfield (2006) දක්වන සංහිදියාව ඇතිකිරීම පිළිබඳ වැඩපිළිවෙළ

සඳහා ඉහත වගුගත කර ඇති එක් එක් කරුණු සාධනය කර ගැනීම සඳහා ශක්‍යතාවෙන් යුතු මෙවලම් (Tools) හා ක්‍රියාකාරකම් (Activities) හඳුනාගතයුතු වෙයි. පිවිච කැකුළු ගීතයේ පෙළ හා සංගීතයෙන් ධ්වනිත අර්ථ ජාතික සංහිදියාවේ වැදගත්කම පිළිබඳ ධනාත්මක භාවයන් ප්‍රකට කිරීමේ විභවතාවෙන් යුතුය. එහි පෙළ අර්ථ අන්‍යෝන්‍ය උපකාරය හා කෘතවේදිතාව පිළිබඳ පණිවිඩයක් ලබා දෙයි. දුකට පත්වුවන්ගේ මානසික තත්ත්වය තේරුම් ගැනීමත්, ජාතික වශයෙන් මිත්‍රත්වයේ බැඳීම් ඇතිකරගැනීමේ හැකියාවක් මෙම ගීතයෙන් ප්‍රකට කරයි. සංහිදියාව පිළිබඳ මෙම පුද්ගලාන්තර කාරණාවලට අමතරව ජාතික, සමාජීය සහ දේශපාලනික වශයෙන් වන සහජීවනය, විශ්වාසය සහ අවම විශ්වාසය වැනි කාරණාද මෙම ගීතයේ අන්තර්ගතය ඔස්සේ හඳුනාගත හැකිය. ඒ අනුව ප්‍රස්තුත ගීතය බ්‍රූම්බර්ග්ස් දක්වන සංහිදියාව පිළිබඳ වන දෙයාකාර ලක්ෂණයන්ගෙන්ම සමන්විත වන බව පෙනෙන්නට තිබේ. ගීතයේ සංගීත නිර්මාණයේ පවත්නා ආකෘතික සහ තාක්ෂණික ලක්ෂණ සෘජුවම සිංහල හා දමිළ සංස්කෘතිය නියෝජනය කෙරෙන අතර එය පද මාලාවෙන් ප්‍රතීයමාන සිංහල දමිළ සංහිදියාව පිළිබඳ සංකේතාත්මක නිරූපණයක් ලෙසද නම් කළ හැකිය. ඒ අනුව සිංහල හා දමිළ ජන සමාජීය සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා සංවිධානය කෙරෙන වැඩසටහනකදී භාවිත කළ හැකි ප්‍රබල මෙන්ම ක්‍රියාකාරී ශ්‍රව්‍ය මෙවලමක් ලෙස මෙම ගීතය හඳුන්වාදිය හැකිය. එසේම සිංහල-දමිළ ජාතික විවිධතාව ඒකීයත්වය කරා ගෙනයාමටත්, ඒ ඔස්සේ ජාතික සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනයටත් මෙම ගී නිර්මාණය උපයෝගී කරගැනීමේ ප්‍රබල හැකියාවක් පවතින බව මේ අනුව පැහැදිලි වෙයි.

සමාලෝචනය

ගීතය එය නියෝජනය කරනු ලබන සමාජ සංස්කෘතික සන්දර්භයේ ලක්ෂණ දරනු ලබන කලා නිර්මාණයකි. ජාතික සංහිදියාව වනාහී බහු වාර්ගික, බහු ජාතික හෝ බහු සංස්කෘතික ආදී කුමන බෙදීමක් යටතේ වුව වෙන්ව සිටින ජන ප්‍රජාව වඩා මිත්‍රශීලී හා සුහදත්වයෙන් යුතුව ජීවත් වීම සඳහා ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන වැඩපිළිවෙළකි. පිවිච කැකුළු ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතයෙන් ජාතික සංහිදියාව ප්‍රකට වන්නේ කෙසේද? යන්න මෙම අධ්‍යයනයට අදාළ පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස හඳුනාගනු ලැබීය. අදාළ ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතය ඔස්සේ ප්‍රකට කෙරෙන ජාතික සංහිදියාවට අදාළ කරුණු හඳුනාගැනීමත්, ජාතික සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය සඳහා මෙවලමක් වශයෙන් එකී ගීතය භාවිත කිරීමේ ශක්‍යතාව හඳුනාගැනීමත් මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ විය. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ප්‍රවේශය යටතේ සිදුකරන ලද මෙම අධ්‍යයනයේදී ගුණාත්මක සන්ධාර විශ්ලේෂණ ක්‍රමය ඔස්සේ ප්‍රස්තුත ගීතයේ සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණය කරනු ලැබීය. මේ අධ්‍යයනය සඳහා මූලික වශයෙන් සමාජ වෙනස්වීමේ න්‍යාය සහ බ්‍රූම්බර්ග්ස්ගේ සංහිදියාව පිළිබඳ ආකෘතික සැලැස්ම උපයෝගී කරගනු ලැබීය.

සුනාමි ව්‍යසනය හේතුවෙන් ලාංකේය සිංහල හා දමිළ ජනසමාජ වල සිදු වූ කෙටි කාලීන හා දිගුකාලීන සමාජීය වෙනස්වීම් නිරූපණය කෙරෙන මෙම ගීතයේ

සංගීතමය ප්‍රකාශනය ඔස්සේ අදාළ ජන සමාජවලට අයත් සංගීත සංස්කෘතික අනන්‍යතාව ප්‍රකට කරයි. පිච්ච කැකුළු ගීතය සිංහල හා දමිල වාර්ගික සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය කෙරෙන නිර්මාණාත්මක සංගීත, සාහිත්‍යමය ප්‍රකාශනයකි. සුනාමි ව්‍යසනය හේතුවෙන් ලාංකේය ජනතාව තුළ ඇති වූ මානසික පීඩනය වාර්ගිකත්වය පිළිබඳ අදහස් පසෙකලා ඒකීය ජාතියක් ලෙස ජයගත යුතු අන්දම පිළිබඳ ගැඹුරු ප්‍රකාශනයක් මෙම ගීතයෙහි සංගීත, සාහිත්‍යමය අන්තර්ගතයෙන් ප්‍රකාශයට පත් වෙයි. සිංහල හා දමිල සංස්කෘතීන්හි පවත්නා අනන්‍ය සංස්කෘතික ලක්ෂණ පදනම් කරගෙන ජාතීන් වශයෙන් බෙදී සිටීම වෙනුවට එකී අනන්‍ය සංස්කෘතික ලක්ෂණ අවබෝධාත්මකව ගළපාගැනීම ඔස්සේ ජාතික සංහිදියාව ගොඩනැගිය හැකි බවට වන ප්‍රබල සුසමාදර්ශයක් සපයන්නට පුස්තුත ගීතය සමත් වී ඇත. බිලුම්ඊල්ඩි ඉදිරිපත් කරන සංහිදියාව පිළිබඳ ආකෘතික සැලැස්මේ අන්තර්පුද්ගල වශයෙන් ප්‍රවර්ධනය කෙරෙන සංහිදියාව හා සබැඳි අදහස් වන හැඟීම්, කෘතඥතාව, ඇහුම්කන්දීම, බැඳීම් ගොඩනගාගැනීම සහ තේරුම් ගැනීම යන කරුණු මෙම ගීතයේ පදමාලාවෙන් ප්‍රකාශයට පත් වෙයි. අන්තර් පුද්ගල වශයෙන් ගොඩනැගෙන එම කරුණුවලට අමතරව සංහිදියාව ඇති කිරීම සඳහා ජාතික, සමාජීය සහ දේශපාලනික වශයෙන් ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු සහජීවනය, විශ්වාසය, අවම ඉවසීම ආදී කරුණුද මෙම ගීතයෙන් ඉදිරිපත් කෙරේ. සිංහල හා දමිල ද්වි ජනවාර්ගිකත්වය නිරූපණය කෙරෙන ආකෘතික සහ තාක්ෂණික ලක්ෂණවලින් හෙබි සංගීතමය නිර්මාණයක් උපයුක්ත කරගැනීම හේතුවෙන් අදාළ නිර්මාණයෙන් ප්‍රකට කරන්නට උත්සාහ කෙරෙන සිංහල දමිල ජාතික සංහිදියාව පිළිබඳ අදහස් වඩා ප්‍රබල ලෙස ග්‍රාහකගත කිරීමට නිර්මාණකරුවන් සමත් වී තිබේ. ඒ අනුව ජාතික සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීමේලීලා වැදගත් මෙවලමක් වශයෙන් පිච්ච කැකුළු ගීතය උපයෝගී කරගැනීමේ ප්‍රබල හැකියාවක් පවතින බව හඳුනාගත හැකි අතර එකී ගීතය ජාතික සංහිදියාව ප්‍රකට කෙරෙන වැදගත් සාහිත්‍යමය සහ සංගීතමය අන්තර්ගතයකින් යුතු නිර්මාණයක් ලෙස නිගමනය කළ හැකිය.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

අභයසුන්දර, ඩබ්. (1959). නිෂාදී. ගොඩගේ ප්‍රකාශන
 අමරදේව, ඩබ්. ඩී. (2007). ගීතය, අබේසිංහ ඩබ්. ඒ.(සංස්.), ගී සර මුවරු, (පි. 21-35) ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ ප්‍රකාශන.
 අලවතුකොටුව, එම්. (2019). රෝහණ වීරසිංහ ගී තතු නිර්මාණකරණයේ කලාත්මක සංගීත භාවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්. ගමගේ එස්. ආර්.(සංස්.), රෝහණ වරුණ: ආචාර්ය රෝහණ වීරසිංහ සංගීත භාවිතය, (147-173). සුරස ප්‍රකාශන
 ආරියරත්න, එස්. (2018). නූතන ගේය කාව්‍ය සංගීතා. ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ දිසානායක,එස්. (2022.03.15). පිච්ච කැකුළු- ළමාගී- හර්ෂණ දිසානායක, <https://www.youtube.com/watch?v=Lz16Jr2Qz7g>
 විජේසිංහ, ආර්. එස්. (2004). සිංහල බෞද්ධ ගීත වංශය, සිද්ධාර්ථ හිමි ආර්., සහ ස්වර්ණසිංහ කේ. එම්. අයි.(සංස්.) ගීතාවලෝකන: සිංහල ගීතය පිළිබඳ ශාස්ත්‍රීය විමර්ශනයකි, පි. 11-25, සුරිය ප්‍රකාශකයෝ
 විජේසිංහ, ආර්. එස්. (2009). ගීතය සහ කවිය, සාරථී: වාර්ෂික සාර සංග්‍රහය, 4(1), පිටු 76-82. මධ්‍යම පළාත් සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව
 වීරකෝන්, යූ. (2021). සමාජ වෙනස්වීම පිළිබඳ සංකල්පය හා සමාජ වෙනස්වීමට බලපාන හේතු, *Prathimana Journal*, Department of Sociology, Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Ruhuna, 14(2), 24-39

- Aliff, S.M. (2016). Reconciliation in Post-war Sri Lanka, <https://www.researchgate.net/publication/307905734>
- Bloomfield, D. (2006). *On good terms: Clarifying Reconciliation*. Berlin, Germany: Bergh of Research Centre for Constructive Conflict Management.
- Britannica Encyclopedia. (2023, February 29). Social Mobility. *Encyclopedia Britannica*. retrived on 2nd Augest from <https://www.britannica.com/topic/social-mobility>
- Burney, L. (2000). Not Just a Challenge, an Opportunity. In M. Grattan (Ed.) *Reconciliation: Essays on Australian Reconciliation*. Melbourne: Bookman Press.
- Cambridge Dictionary. (N.D.), *Reconciliation*, Retrieved 9 January 2024 from: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/reconciliation>
- Howell, G. (2016). *Music, Development, and Reconciliation in Sri Lanka*, Unpublished manuscript. https://www.academia.edu/29403950/Music_Development_and_Reconciliation_in_Sri_Lanka
- Jayasuriya, S., Steele, P., Weerakoon, D. (2006). Post-Tsunami Recovery: Issues and Challenges in Sri Lanka, *Research Paper Series No. 71*, ADB Institute. <https://www.adb.org/sites/default/files/publication/157220/adbi-rp71.pdf>
- Korum, Solveig. (2020). The Sound of Reconciliation? Musical and Sociocultural Harmony in the Sri Lanka- Norway Music Cooperation (2009-2018). *AEMR-EJ*, 5(1) 51-65. <https://doi.org/10.30819/aemr.5-7>
- Moore, J. (2013). They Throw Spears: Reconciliation through Music. *The International Education Journal: Comparative Perspective*, 12(1), 146–160, <https://oai.ojs-prod.library.usyd.edu.au:article/7443>
- Mozara, Z. (2015). The Role of Music in the Conflict- Tool of Reconciliation or a Deadly Weapon (Case Study of War in Former Yugoslavia), *The Annual Conference on Cultural Diplomacy* 2015, Institute for Cultural Diplomacy, Berlin
- Nissanka M. (2016). *The Nature of Multi Culturalism within the Civics Text Books of Sri Lanka*, *New Zealand Journal of Asian Studies*, 18(2), 97-113. https://www.nzasia.org.nz/uploads/1/3/2/1/132180707/nzjas_dec2016_nissanka.pdf
- Prais, S. J. (1955). The Formal Theory of Social Mobility. *Population Studies*, 9(1), 72–81. <https://doi.org/10.2307/2172343>
- Westoff, C. F., Bressler, M., & Sagi, P. C. (1960). The Concept of Social Mobility: An Empirical Inquiry. *American Sociological Review*, 25(3), 375–385. <https://doi.org/10.2307/2092084>

---

* Received: January, 2024| Accepted: May, 2024| Revised: June, 2024